

CUD EUCHARYSTYCZNY (z 1247 roku)

W miasteczku **Santarem**, położonym 50 km od Fatimy, żyła uboga kobieta cierpiąca z powodu swego niewiernego męża. Nie mogąc znieść dłużej tej udręki, udała się do wróżki, od której otrzymała obietnicę pomocy w zamian za konsekrowaną Hostię. Po długim wahaniu kobieta przyjęła Komunię św. w kościele św. Stefana. Następnie wyjęła ją z ust, owinęła w welon i skierowała się do wróżki. Po kilku krokach Hostia zaczęła krwawić tak obficie, że krople kapiące z welonu przyciągnęły uwagę przechodniów. Widząc zakrwawioną rękę, pośpieszyli kobiecie z pomocą, lecz ta pobiegła szybko w stronę domu, zostawiając za sobą ślady krwi. Chcąc ukryć zakrwawiony welon z Hostią, zamknęła ją w skrzyni. W nocy tajemnicze światło wydobywające się ze skrzyni oświetliło wnętrze domu i kobieta zmuszona była wyznać swój czyn przed mężem. Przejęci czią padli na kolana, a nad ranem wezwali kapłana. Wieść o cudownym wydarzeniu rozniosła się po okolicy, przyciągając ogromne tłumy. Wkrótce potem władze kościelne zarządziły oficjalny proces. Cudowna Hostia została przeniesiona w procesji do kościoła św. Stefana, zamknięto ją w woskowej puszcze i złożono w tabernakulum. Gdy po pewnym czasie otwarto tabernakulum, zdumionym oczom ukazał się następny cud. Wosk rozsypał się na kawałki, a hostia spoczywała na kryształowej podstawce. Te cudowne relikwie umieszczono następnie w złoto-srebrnej monstrancji o gruszkowatym kształcie, otoczonej promieniami. Kościół potwierdził cudowne wydarzenie, a świątynia ta nosi odtąd tytuł kościoła Przenajświętszego Cudu. W tym kościele święta Hostia doznaje adoracji przez rzesze pielgrzymów z całego świata do dnia dzisiejszego.

